

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Львівського державного
університету внутрішніх справ
доктор юридичних наук, професор

Дмитро ШВЕЦЬ

03. 2025

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів докторської дисертації Віри Вячеславівни НАВРОЦЬКОЇ
«Взаємозв'язки й колізії кримінального процесуального та кримінального
законодавства України», поданої на здобуття наукового ступеня
доктора юридичних наук за науковою спеціальністю
12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика;
судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність**

НАВРОЦЬКА Віра Вячеславівна виконала дисертаційну роботу у Львівському державному університеті внутрішніх справ самостійно. Тема дисертації затверджена Вченою радою Львівського державного університету внутрішніх справ 29 березня 2017 року (протокол № 9).

Рецензенти, призначені Вченою радою Львівського державного університету внутрішніх справ 26 березня 2025 р. (протокол №14): доктор юридичних наук, професор Ірина ГЛОВЮК, доктор юридичних наук, професор Дар'я БАЛОБАНОВА, доктор юридичних наук, доцент Оксана ДУФЕНЮК констатують, що 08 квітня 2025 р. кафедрою кримінально-правових дисциплін Навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності Львівського державного університету внутрішніх справ було проведено фаховий семінар для апробації докторської дисертації «Взаємозв'язки й колізії кримінального процесуального та кримінального законодавства України», поданої на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за науковою спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність. У семінарі брали участь зазначені рецензенти (протокол засідання кафедри у формі фахового семінару від 03.03.2025 №12). Результати семінару, відображені в його ухвалі, взято до уваги під час підготовки висновку.

Провівши попередню експертизу докторської дисертації Віри НАВРОЦЬКОЇ «Взаємозв'язки й колізії кримінального процесуального та кримінального законодавства України» та наукових публікацій, у яких висвітлено основні наукові положення докторської дисертації, а також за результатами фахового семінару рецензенти встановили:

1. Подана для попередньої експертизи докторська дисертація є кваліфікаційною науковою працею, виконаною здобувачкою самостійно. Робота

містить науково обґрунтовані, достовірні висновки і результати, отримані авторкою особисто.

2. Докторська дисертація містить наукові положення, які характеризуються новизною, мають теоретичну і практичну цінність та свідчать про вагомий особистий внесок здобувачки у науку щодо вирішення важливої теоретико-прикладної проблеми, що має загальнонаціональне значення і зміст якої полягає у комплексному аналізі різних аспектів, форм, рівнів та граней взаємозв'язку вітчизняного кримінального матеріального та процесуального законів як нерозривних частин єдиного кримінально-правового комплексу.

Робота виконана у галузі права і відповідає паспорту наукової спеціальності 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність. Дисертація характеризується єдністю змісту та відповідає принципам академічної доброчесності.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що робота є першим в Україні дослідженням дисертаційного характеру проблеми взаємозв'язків кримінального та кримінального процесуального законодавства. У ній розроблена концепція забезпечення єдності та взаємобумовленості кримінального матеріального та процесуального права та вирішення можливих колізій між відповідними правовими нормами, яка включає обґрунтування того, що:

- кожне положення матеріального кримінального права повинно мати відповідну процесуальну форму, у якій воно може бути реалізоване;
- передумовою єдності підходів щодо кримінально-правової та кримінальної процесуальної регламентації відповідних інститутів та норм, виступає єдність термінології обох цих галузей законодавства та узгодженість відповідних положень ще на етапі законопроектних робіт;
- процесуальну досяжність слід враховувати як одну з обов'язкових підстав криміналізації у матеріальному кримінальному законодавстві.
- неприйнятними є як процесуальна недостатність, так і процесуальна надмірність;
- відсутність процесуальних норм (процесуальна блокада положень кримінального закону) не повинно виступати перепорою для реалізації положень матеріального кримінального права, оскільки в такій ситуації слід вдаватися до аналогії процесуального права та закону;
- колізії слід вирішувати на основі теорії прав людини.

До найбільш важливих результатів дослідження слід віднести такі положення:

уперше:

- дано визначення поняття процесуальної надмірності (надлишковості) як ситуації, за якої у процесуальному законодавстві закріплено статті, розраховані на застосування положень, неіснуючих у матеріальному кримінальному законодавстві;

- доведено доцільність застосування кримінально-правових приписів, що помилково містяться у процесуальному законі, за умови, що відображена у них ідея відповідає духу й принципам кримінального права й закону,

- дано аналіз положень Проекта КК України 2019-2025 р.р. під кутом зору їх узгодженості з нормами процесуального кримінального права, висловлені критичні зауваження та висунуті рекомендації щодо забезпечення єдності і безколізійності процесуального та як чинного, так і проектного матеріального кримінального закону.

- констатовано наявність численних кримінальних процесуальних положень, які істотно обмежують реалізацію прав людини у кримінальному провадженні, особливо прав учасників провадження, які потребують особливого захисту, та висунуті пропозиції щодо усунення виявлених недоліків;

- доведено необхідність розширення процесуальних прав та посилення кримінально-правового захисту з огляду на виявлені взаємозв'язки і колізії правових норми низки учасників провадження як зі сторони обвинувачення, так і зі сторони захисту;

- аргументовано невиправданість законодавчого підходу, згідно з яким відмова потерпілого від обвинувачення у кримінальному провадженні приватного обвинувачення є безумовною підставою його закриття;

- обґрунтовано недоцільність застосування амністії та помилування у провадженнях приватного обвинувачення, а також у провадженнях публічного обвинувачення щодо багатооб'єктних кримінальних правопорушень, якими одночасно завдано шкоду як публічним, так і приватним інтересам (принаймні, без згоди потерпілого);

- доведено нелогічність положення ст.478 КПК, відповідно до якого постраждалий від діяння, кримінальне провадження щодо якого здійснюється у формі приватного обвинувачення, вправі подати заяву про вчинення кримінального правопорушення протягом строку давності притягнення до кримінальної відповідальності;

- доведено, що незалежно від часу настання смерті особи, яка вчинила кримінальне правопорушення чи інше суспільно небезпечне діяння при підтвердженні матеріалами кримінального провадження того, що це діяння справді було вчинене нею, така особа має бути посмертно визнана підозрюваним чи особою, стосовно якої вирішується питання щодо застосування примусових заходів психіатричного чи виховного характеру;

- наведено аргументи на користь такого формулювання п.5 ч.1 ст.284 КПК України, з якого б безсумнівно випливало, що однією з підстав закриття кримінального провадження є смерть особи, стосовно якої вирішується питання щодо застосування примусових заходів психіатричного чи виховного характеру;

- обґрунтовано, що положення вітчизняного кримінального процесуального законодавства позбавляють можливості застосувати заходи кримінально-правового характеру по порушника кримінально-правових заборон, персональні

дані якого не встановлено; у зв'язку з цим наведено пропозиції по вирішенню такої проблеми;

- обґрунтовано неприйнятність закриття кримінального провадження у зв'язку із звільненням особи від кримінальної відповідальності та у зв'язку з декриміналізацією на стадії підготовчого провадження;

- доведено, що приведення рішення суду відповідно до декриміналізуючого закону практично у всіх вітчизняних стадіях кримінального процесу або взагалі неможливе або пов'язане з істотними складнощами;

- обґрунтовано, що шкода інтересам правосуддя може бути завдана у зв'язку із протиправним впливом не лише на дійсних, але й на потенційних учасників кримінального процесу;

- вказано на необхідність протидії зловживанням процесуальними правами, які можливі з огляду на неузгодженості та колізії між положеннями матеріального та процесуального кримінального законодавства;

- вказано, що право підозрюваного, обвинуваченого на захист не є безмежним, а тому ці учасники процесу de lege ferenda повинні нести КВ за обмову конкретної завідомо невинуватої особи;

- аргументовано, що у разі порушення процесуальних прав осіб, стосовно яких ведеться провадження щодо застосування ПЗМХ /ПЗПХ чи ПЗВХ як завідомо «слабших» учасників кримінального судочинства, повинна наставати більш суворі відповідальність, аніж за відповідні посягання на підозрюваного / обвинуваченого;

- виявлені пов'язані з міжгалузевими колізіями численні недоліки чинного КПК та Законів України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві», «Про психіатричну допомогу», «Про свободу совісті та релігійні організації» та внесені конкретні пропозиції щодо подолання неналежної процесуальної реалізації норм кримінального законодавства на основі концепції, яка задекларована як квінтесенція цієї дисертації.

удосконалено підходи, відповідно до яких:

- колізія кримінально-правових та кримінальних процесуальних норм повинна вирішуватися залежно від того, до сфери регулювання якої галузі права належить певне питання, що викликає колізію (якщо кримінальний процесуальний закон намагається врегулювати питання матеріального кримінального права - то перевага повинна бути віддана кримінальному закону, за протилежного варіанту пріоритет повинен мати кримінальний процесуальний закон);

- існує необхідність розширення кола осіб, за порушення права на захист яких має наставати кримінальна відповідальність за рахунок засудженого, виправданого, особи, стосовно якої вирішується питання щодо застосування ПЗМХ чи ПЗВХ, особи, щодо якої вирішується питання про екстрадицію, юридичної особи стосовно якої здійснюється провадження щодо застосування заходів кримінально-правового характеру у спеціальному порядку;

- показання та пояснення особи, стосовно якої ведеться провадження щодо застосування примусових заходів медичного /психіатричного характеру та примусових заходів виховного характеру слід визнати джерелом доказів;

- примусові заходи медичного /психіатричного характеру слід застосовувати не до будь-яких осіб із психічним розладом / психічним захворюванням, які вчинили кримінальне правопорушення чи інше суспільно небезпечне діяння, та котрі потенційно здатні завдати будь-яку істотну шкоду, а лише до тих із них, хто є суспільно-небезпечним;

набули подальшого розвитку твердження про те, що:

- *de lege ferenda* існує необхідність притягнення експерта до кримінальної відповідальності за завідомо неправдиве показання, а спеціаліста – за завідомо неправдивий висновок;

- у разі настання смерті постраждалого внаслідок кримінального правопорушення, звільнення від кримінальної відповідальності на підставі ст.46 КК України є неприпустимим;

- розгляд та вирішення у рамках цивільного (з'єднаного) позову вимог про відшкодування упущеної вигоди та вимог про відшкодування витрат закладу охорони здоров'я на стаціонарне лікування постраждалого від кримінального правопорушення чи іншого суспільно небезпечного діяння, є проявом у кримінальному провадженні процесуального марнотратства;

- тимчасові слідчі комісії та тимчасові спеціальні комісії Верховної ради України не вправі претендувати на застосування кримінально-правових норм, які передбачають спеціальний захист правосуддя;

- особа, щодо якої вирішувалося питання про застосування примусових заходів медичного /психіатричного характеру повинна мати право на самостійне подання апеляційної та касаційної скарги;

- підставами для зміни чи припинення застосування примусових заходів медичного /психіатричного характеру може бути не лише одужання та покращення психічного стану хворого, а й погіршення такого стану та/ або суттєве погіршення соматичного стану;

- існує необхідність істотної законодавчої корекції переліку діянь кримінальне провадження щодо яких здійснюється у формі приватного обвинувачення за рахунок: виключення із нього тяжких кримінальних правопорушень, багатооб'єктних правопорушень, у разі вчинення яких шкода заподіюється як приватним, так і публічним інтересам; кримінальних правопорушень, спрямованих проти уразливих осіб.

3. Теоретичне та практичне значення результатів дисертації полягає у тому, що результати дисертаційного дослідження використані та мають перспективу використання у:

- *правотворчій діяльності*: для удосконалення статей КК та КПК України в частині регламентації застосування примусових заходів медичного характеру (Акт впровадження результатів дисертаційного дослідження у нормотворчу діяльність Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності

№04-27/12-2025/72513 від 26 березня 2025 р.), для удосконалення положень Книги восьмої Проекту КК України 2019-2025р.р., розроблюваного Робочою групою з питань розвитку кримінального права Комісії з правової реформи при Президентові України (Акт впровадження результатів дисертаційного дослідження у діяльність Робочої групи з питань розвитку кримінального права №03/2025 від 26.03. 2025 р.);

- *в освітній діяльності*: під час викладання навчальних дисциплін «Кримінальне процесуальне право України» та «Теоретико-прикладні проблеми кримінального судочинства України» (Акт впровадження результатів дисертаційного дослідження в освітній процес Львівського державного університету внутрішніх справ №15 від 05.03. 2025 р.);

- *у науковій діяльності*: для проведення подальших наукових досліджень з проблем: впливу процесуальної надмірності та процесуальної недостатності законодавчої регламентації на реалізацію положень матеріального кримінального закону; доцільності застосування арсеналу сил та засобів кримінального процесу для встановлення й доказування квазі кримінально-правових обставин; усунення суперечностей між нормами кримінального й кримінального процесуального законодавства в інституті примусових заходів медичного /психіатричного характеру; узгодження положень кримінального матеріального та процесуального законодавства у кримінальних провадженнях у формі приватного обвинувачення та щодо неповнолітніх (Акт впровадження результатів дисертаційного дослідження у наукову діяльність Львівського державного університету внутрішніх справ №4 від 05.03. 2025 р.);

- *правозастосовній діяльності*: суддями Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду під час вивчення судової практики та у процесі аналітичної діяльності, здійснюваної департаментом аналітичної та правової роботи Верховного Суду (Акт впровадження №131/0/158-25 від 17.03. 2025 р.).

4. Апробація та повнота опублікування результатів дослідження.

Наукові результати докторської дисертації висвітлено у 63 наукових публікаціях, серед яких 57 публікації, в яких викладено основні наукові результати дисертації (2 монографії (з них – 1 одноосібна, 1–розділ у колективній монографії), 14 статей у наукових фахових виданнях України, 4 статті у наукових періодичних виданнях інших держав, 14 статей у виданнях, що включені до наукометричних баз Scopus /Web of Science, 23 наукові праці, що засвідчують апробацію матеріалів дисертації) та 6 наукових публікацій, які додатково відображають результати дисертації.

Вказане підтверджує належну повноту попереднього оприлюднення основних результатів дисертації у публікаціях та дотримання вимог п. 8 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 року №1197.

З наукових праць, опублікованих у співавторстві, використані лише ті ідеї та положення, які є результатом особистого дослідження дисертантки, що зазначено у переліку наукових праць. Матеріали та висновки кандидатської дисертації в цій дисертаційній роботі не використовувалися.

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

Монографії (розділи у колективних монографіях)

1. Навроцька В. В. Кримінальний процесуальний та кримінальний закон: взаємозв'язки й колізії. *Кримінальний процесуальний кодекс 2012 року: ідеологія та практика застосування*: колективна монографія / за заг. ред. Ю.П. Аленіна; відпов. за вип. І. В. Гловюк. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 1117–1140.
2. Навроцька В. В. Особливі порядки кримінального провадження: монографія. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 169 с.

Статті у наукових фахових видань України

3. Навроцька В. В. Взаємозв'язки та колізії норм Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України. *Вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2016. Вип. 1. С. 243–256.
4. Навроцька В. В. Матеріально-правові критерії виділення справ приватного обвинувачення за КПК України 2012 р. *Вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2016. №3. С. 255–263.
5. Навроцька В. В. Правові та організаційні питання попередження втрати та знищення матеріалів кримінальних проваджень. *Вісник Львівського університету. Серія юридична*. 2018. №4. С. 293–301.
6. Навроцька В. В. Проблемні питання правового регулювання відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2018. Вип. 3. С. 221–230.
7. Навроцька В. В. Право на свободу від самовикриття, викриття членів сім'ї чи близьких родичів як одна із процесуальних гарантій. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2020. Вип. 3(91). С. 127–138. DOI: 10.33766/2524-0323.91.127-138
8. Навроцька В. В. Закритий судовий розгляд як гарантія нерозголошення охоронюваних законом таємниць. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2020. Вип. 4 (92). С. 176–188. DOI:10.33766/2524-0323.92.176-188
9. Навроцька В. В. Зміцнення кримінально-правових гарантій забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному та інших видах судочинства, а також учасників провадження в Конституційному суді України.

Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. 2021. Вип. 1(93). С.154–166. DOI: 10.33766/2524-0323.93.154-166

10. Навроцька В. В. Підстави продовження, зміни чи припинення застосування примусових заходів медичного характеру. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка.* 2022. Вип. 3(99). С. 130–146.

11. Навроцька В. В. Процесуальні перепони застосування примусового заходу медичного характеру щодо обмежено осудного. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка.* 2022. Вип. 4(100). С. 148–162. DOI: 10.33766/2524-0323.100.148-162

12. Навроцька В. В. Продовження, зміна й припинення застосування примусових заходів медичного характеру: прогалини, міжгалузеві й «внутрішні» суперечності та їх подолання. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка.* 2023. Вип. 2 (102). С. 136–150. DOI:10.33766/2524-0323.102.136-150

13. Навроцька В. В. Давання показань особою, відносно якої ведеться провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру з огляду на прецедентну практику Європейського суду з прав людини. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка.* 2023. Вип. 1(101). С.1 64–173. DOI: 10.33766/2524-0323.101.164-173

14. Навроцька В. В. Закриття кримінального провадження у зв'язку зі смертю особи, котра вчинила кримінальне правопорушення чи інше суспільно небезпечне діяння. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична.* 2023. №2. С. 85–93. DOI: <https://doi.org/10.32782/2311-8040/2023-2-12>

15. Навроцька В. В. Недоліки правового регулювання й практики роз'яснення обвинуваченому його прав та обов'язків і вручення пам'ятки про це. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.* 2023. №4. С. 181–186. DOI: 10.31733/2078-3566-2023-4-181-186

16. Навроцька В. В. Потенційна шкода, яка підлягає доказуванню у провадженнях щодо застосування примусових заходів медичного характеру. *Вісник Луганського навчально-наукового інституту імені Е. О. Дідоренка* 2024. Вип. 3(107). С. 117–124. DOI: 10.32782/2786-9156.107.3.117-124

Статті у наукових періодичних виданнях інших держав із напрямку, з якого підготовлено дисертацію

17. Навроцька В., Устрицька Н. Недоліки процедури застосування примусових заходів медичного характеру в кримінальному судочинстві України. *Knowledge, Education, Law, Management.* 2022. №3 (47). Р. 228–233. DOI: <https://doi.org/10.51647/kelm.2022.3.37>

Особистий внесок здобувачки: звернуто увагу на законодавчі розбіжності щодо категорії осіб, до яких можуть бути застосовані примусові

заходи медичного характеру, наведено пропозиції, спрямовані на розширення можливостей таких осіб по самотійному обстоюванню власних інтересів.

18. Навроцька В. В., Борецько Г. І. Законодавче обмеження самотійного обстоювання законних інтересів особами, щодо яких ведеться провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. *Knowledge, Education, Law, Management*. 2022. №4 (48). Р. 404–412. DOI: <https://doi.org/10.51647/kelm.2022.4.64>

Особистий внесок здобувачки: обґрунтовано встановлення кримінальної відповідальності за порушення права на захист, допущене відносно особи, щодо якої ведеться провадження по застосуванню примусових заходів медичного характеру; обґрунтовано право такої особи на самотійне оскарження рішень, що стосуються її інтересів.

19. Навроцька В. Категорія осіб, щодо яких можуть бути застосовані примусові заходи медичного / психіатричного характеру. *Knowledge, Education, Law, Management*. 2022. №7 (51). Р. 174–179. DOI: <https://doi.org/10.51647/kelm.2022.7.26>

20. Boreiko H., Navrotska V. Abuse of the right by the judge in exercise of discretionary powers in criminal proceeding. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2022. №4. Р. 22–28.

Особистий внесок здобувачки: обґрунтовано неприйнятність невжиття судом заходів по заміні захисника за умови неефективного захисту.

Статті у наукових періодичних виданнях, проіндексованих у базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus

21. Навроцька В. В. Свідоцький імунітет священнослужителя у кримінальному судочинстві. *Соціально-правові студії*. 2019. Вип. 3(5). С. 88–96. DOI: 10.32518/2617-4162-2019-3-88-96

22. Навроцька В. В. Окрема думка як одна з гарантій незалежності членів суддівської колегії та їх рівності при ухваленні рішень у кримінальному судочинстві. *Соціально-правові студії*. 2019. Вип. 4(6). С. 94–103. DOI: 10.32518/2617-4162-2019-4-94-103

23. Навроцька В. Допит членів суддівської колегії щодо їх наради при ухваленні рішень у кримінальному провадженні. *Соціально-правові студії*. 2020. Вип. 1(7). С. 93–99. DOI: 10.32518/2617-4162-2020-1-93-99

24. Навроцька В. В. Конкуренція між nereабілітуючими підставами закриття кримінального провадження (припинення кримінального переслідування). *Соціально-правові студії*. 2020. Вип. 2(8). С. 89–96. DOI: 10.32518/2617-4162-2020-2-89-96

25. Навроцька В. В. Конкуренція між кримінально-правовими положеннями, що передбачають окремі види звільнення від кримінальної відповідальності. *Соціально-правові студії*. 2020. Вип. 4(10). С. 73–79. DOI: 10.32518/2617-4162-2020-4-73-79

26. Навроцька В. В. Конкуренція між нормами Кримінального кодексу України при вирішенні питання про звільнення від кримінальної відповідальності неповнолітніх. *Соціально-правові студії*. 2021. Вип. 1(11). С. 103–109. DOI: 10.32518/2617-4162-2021-1-103-109

27. Навроцька В. В. Зміцнення процесуальних гарантій забезпечення безпеки учасників кримінального судочинства. *Соціально-правові студії*. 2021. Вип. 2(12). С. 86–93. DOI: 10.32518/2617-4162-2021-2-86-93

28. Навроцька В. В. Вирішення позовних вимог у кримінальному провадженні при розбіжності між «давнісними» строками. *Соціально-правові студії*. 2021. Вип. 3(13). С. 123–133. DOI 10.32518/2617-4162-2021-3-123-133

29. Навроцька В. В. Проблемні питання розгляду та вирішення з'єданого позову. *Соціально-правові студії*. 2021. Вип. 4(14). С. 102–108. DOI: 10.32518/2617-4162-2021-4-102-108

30. Navrotska V. Compulsory Educational Measures Applied to Minors: Debatable Issues of Legal Regulation. *Social and Legal Studios*. 2022. Vol 5. №2. P. 45–53. DOI: 10.32518/2617-4162-2022-5-2-45-53

31. Navrotska V., Bronevyska O., Yaremko G., Maksymovych R., Matolych V. The criminal responsibility for defamation of knowingly innocent *Amazonia Investiga*. 2021. №10(44). P. 241–251. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2021.44.08.23>

Особистий внесок здобувачки: обґрунтовано доцільність встановлення кримінальної відповідальності підозрюваного, обвинуваченого за обмову завідомо невинуватого у вчиненні кримінального правопорушення.

32. Boreiko H., Navrotska V. Abuse of the right to prosecution in criminal proceedings: The experience of Ukraine and the United States. *Social & Legal Studios*. 2023. Vol. 6, №4. P. 38–47. DOI: 10.32518/sals4.2023.38

Особистий внесок здобувачки: проаналізовано практику кваліфікації «з запасом» з огляду на принцип точності кримінально-правової кваліфікації, проаналізовано проблеми ознайомлення підозрюваного з матеріалами досудового розслідування перед укладенням угоди про визнання винуватості.

33. Navrotska V., Boreiko H. Public and fair consideration of a case by an impartial and independent court in criminal proceedings: European standards and Ukrainian realities. *Social and Legal Studios*. 2024. №7(2). P. 179–190. DOI: 10.32518/sals2.2024.179

Особистий внесок здобувачки: проаналізовано різні аспекти права на доступ до правосуддя у справах приватного обвинувачення.

34. Navrotska V., Horpyniuk O., Boreiko H. Abuse of right during application of coercive medical measures in criminal proceedings. *Wiadomosci Lekarskie Medical Advances*. 2024. Volume LXXVII. Issue 1. P. 126–134. DOI: 10.36740/WLek202401116

Особистий внесок здобувачки: обґрунтовано право особи, щодо якої ведеться провадження про застосування примусових заходів медичного

характеру давати показання та її право на самостійне оскарження рішень суду у таких провадженнях.

Публікації, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

35. Навроцька В. В. Проблеми співвідношення та застосування КК України 2001 р. та нового КПК 2012 р. *Кримінальний кодекс України 2001 р.: проблеми застосування і перспективи удосконалення: тези доповідей та повідомлень учасників Міжнародного симпозиуму (21-22 вересня 2012 р.)*. Львів: ЛьвДУВС, 2012. С. 162–169.

36. Навроцька В. В. Допит під присягою та лжесвідчення. *Актуальні сучасні проблеми кримінального права та кримінології у світлі реформування кримінальної юстиції: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (23 травня 2014 р.)*. Том I. Харків: ХНУВС, 2014. С. 304–308.

37. Навроцька В. В. Чи є «щирість розкаяння» умовою звільнення від кримінальної відповідальності на підставі ст.45 КК України? *Актуальні проблеми юридичної науки на шляху сучасної розбудови держави і суспільства: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (5-7 червня 2014 р.)*. Суми: Сумський державний університет, 2014. С. 359–361.

38. Навроцька В. В. Відповідальність працівників правоохоронних та правозахисних органів за примус, застосований з метою надання чи ухилення від надання процесуально значущої інформації. *Актуальні проблеми теорії кримінальної законотворчості та практики правозастосування: матеріали Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції (27 грудня 2016 р.)*. Одеса: Національний університет «Одеська юридична академія», 2016. С. 275–278.

39. Навроцька В. В. Межі свободи від самовикриття та викриття близьких родичів й членів сім'ї. *Актуальні наукові дослідження сучасної юридичної науки: теорія та практика: Збірник матеріалів III Науково-практичної конференції (18 березня 2016 р.)*. Київ: ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», 2016. С. 288–289.

40. Навроцька В. В. Недоліки правового регулювання застосування примусових заходів виховного характеру за КПК України 2012 р. *Теоретико-прикладні проблеми правового регулювання в Україні: тези регіональної науково-практичної конференції (16 грудня 2016 р.)*. Львів: ЛьвДУВС, 2016. С. 331–335.

41. Навроцька В. В. Необхідність розширення повноважень прокурора по відстоюванню інтересів померлого з метою забезпечення правильності кримінально-правової кваліфікації. *Фундаментальні проблеми кримінальної відповідальності: матеріали наук. полілогу (7 вересня 2018 р.)*. Харків: Право, 2018. С. 203–205.

42. Навроцька В. В. Особливості кримінального провадження у формі приватного обвинувачення. *Теорія та практика протидії злочинності у*

сучасних умовах: збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (9 листопада 2018 р.). Львів: ЛьвДУВС, 2018. С. 143–145.

43. Навроцька В. В. Відшкодування заподіяної шкоди у разі смерті потерпілого. *Кримінальне та кримінальне процесуальне законодавство у контексті реформи кримінальної юстиції*: матеріали науково-практичного семінару (31 травня 2019 р.) Львів: ЛьвДУВС, 2019. С. 177–183.

44. Навроцька В. В. Притягнення священнослужителя до кримінальної відповідальності за відмову давати показання стосовно відомостей, отриманих на сповіді чи при здійсненні іншого обряду покаяття. *Концептуальні засади нової редакції Кримінального кодексу України*: матеріали міжнар. наук. конф. (17–19 жовт. 2019 р.). Харків: Право, 2019. С. 481–486.

45. Навроцька В. В. Забезпечення безпеки учасників кримінального судочинства – засада кримінального процесу. *Теоретико-прикладні проблеми правового регулювання в Україні*: матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. (11 грудня 2020 р.). Львів: ЛьвДУВС, 2020. С. 338–340.

46. Навроцька В. В. Оскарження питання про застосування примусового заходу медичного характеру неосудним, обмежено осудним чи особою, яка захворіла на психічну хворобу після вчинення суспільно-небезпечного діяння. *Психічне здоров'я особистості у кризовому суспільстві*: збірник матеріалів IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (23 жовтня 2020 р.). Львів: ЛьвДУВС, 2020. С. 176–188.

47. Навроцька В. В. Гарантії нерозголошення охоронюваних законом таємниць у судових стадіях процесу. *Українська модель кримінальної юстиції: блукаючи задзеркаллям. VI Львівський форум кримінальної юстиції*: збірник матеріалів науково-практичної конференції (17–18 вересня 2020 р.). Львів: ЛьвДУВС, 2020. С. 63–65.

48. Навроцька В. В. Оббріхування завідомо невинуватого підозрюваним, обвинуваченим – допустимий спосіб захисту? *Проблеми впровадження нового Кримінального кодексу у правову систему України*: матеріали міжнар. наук. конф. (7 квітня 2021 р.). Харків: Право, 2021. С. 163–165.

49. Навроцька В. В. Обмова завідомо невинуватого підозрюваним, обвинуваченим – злочин чи відстоювання власних інтересів? *Сучасна доктрина кримінального права у правовій системі України: поняття, джерела, значення, проблеми формування*: матеріали V міжнар. наук.-практ. круглого столу (14 травня 2021 р.). Харків: Право, 2021. С. 84–85.

50. Навроцька В. В. Особиста участь особи, щодо якої вирішується питання про застосування примусових заходів медичного характеру, як елемент права на справедливий суд. *Психічне здоров'я особистості у кризовому суспільстві*: збірник матеріалів VI Всеукраїнської науково-практичної конференції (22 жовтня 2021 р.). Львів: ЛьвДУВС, 2021. С. 207–208.

51. Навроцька В. В. Право не давати показання «проти» чи «щодо» себе, членів сім'ї та близьких родичів? *Гармонізація законодавства України з*

правом Європейського Союзу: зб. тез доповідей Всеукраїнської наукової конференції (17 квітня 2021 р.). Хмельницький: ХНУ, 2021. С. 139–140.

52. Навроцька В. В. Удосконалення положень КК України, спрямованих на зміцнення безпеки учасників різних видів судочинства. *Кримінальна юстиція в Україні: реалії та перспективи*: матеріали круглого столу (11 червня 2021 р.). Львів: ЛьвДУВС, 2021. С. 270–271.

53. Навроцька В. В. Зміна та припинення застосування примусових заходів медичного характеру. *Кримінальна юстиція в Україні: реалії та перспективи*: матеріали Круглого столу (23 вересня 2022 р.). Львів: ЛьвДУВС, 2022. С. 57–60.

54. Навроцька В. В. Право на захист особи, стосовно якої вирішується питання щодо застосування примусових заходів медичного характеру. *Теоретико-прикладні проблеми правового регулювання в Україні*: матеріали VII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (08 грудня 2023 р.). Львів: ЛьвДУВС 2023. С. 561–565.

55. Навроцька В. В. Допустимість використання як доказів показань особи, стосовно якої ведеться провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру: національне законодавство та практика Європейського суду з прав людини. *Принцип поваги до людської гідності в умовах збройної агресії*: матеріали Міжнародної наукової конференції, присвяченої Міжнародному дню прав людини (11 грудня 2023 р.). Київ: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2023. С. 59–61.

56. Навроцька В. В. Боротьба із зловживанням «права на брехню» підозрюваного, обвинуваченого. *Україна – ЄС: питання гармонізації кримінального та кримінального процесуального законодавства*: матеріали Круглого столу (22 червня 2023 р.). Львів: ЛьвДУВС, 2023. С. 108–110.

57. Навроцька В. В. Вимоги до клопотання про застосування примусових заходів медичного характеру з огляду на практику Європейського суду з прав людини II *Наукові читання пам'яті Ганса Гросса*: збірник тез міжнародної науково практичної конференції (08 грудня 2023 р.). Чернівці: Чернівець. нац. ун-т. ім. Ю. Федьковича, 2023. С. 163–165.

Публікації, які додатково відображають результати дисертації

58. Навроцька В. В. Суд над Ісусом Христом з позицій древньоіудейського та сучасного кримінального права й процесу. Київ: Видавничий дім АртЕК, 2016. 224 с.

59. Навроцька В. В. Проблемні питання здійснення обвинувальної діяльності групою прокурорів. *Юрист України*. 2018. №2 (37). С. 112–118.

60. Навроцька В. Підтримання прокурором публічного обвинувачення в суді. *Прокурорське право*: навч. посібник /О. М. Броневицька, Ю. О. Лісіцина, В. В. Навроцька, І. Р. Серкевич та ін., за заг.ред. В. В. Луцика. Львів: ЛьвДУВС, 2018. С. 419–459.

61. Навроцька В. Кримінальне провадження на підставі угод та у формі приватного обвинувачення. Кримінальний процес: підручник /Р. І. Благута, Ю. В. Гуцуляк, О.М. Дуфенюк та ін.; за заг. ред. А. Я. Хитри, Р. М. Шехавцова, В. В. Луцика. Львів: ЛьвДУВС, 2019. Ч.2. С. 385–433.

62. Навроцька В. В. Поняття потерпілого від злочину у ст.46 КК України та відшкодування заподіяної шкоди у разі смерті потерпілого. *Новітні кримінально-правові дослідження–2019: альманах наукових досліджень* / за ред. О. В. Козаченка, О. М. Мусиченко. Миколаїв: СПД Румянцева Г.В., 2019. С. 55–62.

63. Навроцька В. В. Удосконалення кримінально-правових та процесуальних гарантій забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві. *Сучасні тенденції розвитку кримінальної юстиції в Україні*: колективна монографія / І. Серкевич, Н. Устрицька, В. Навроцька та ін.; за ред. І. Гловюк, Н. Лашук. Львів: ПП «Видавництво «БОНА», 2021. С. 63–90.

5. Відповідність докторської дисертації встановленим вимогам та рекомендації щодо захисту. Аналіз дисертації Віри НАВРОЦЬКОЇ на тему «Взаємозв'язки й колізії кримінального процесуального та кримінального законодавства України» та опублікованих праць дає підстави зробити висновок, що зазначене дослідження є завершеною кваліфікаційною науковою працею, що характеризується єдністю змісту та виконана здобувачкою самостійно з дотриманням принципів академічної доброчесності. У дисертаційній роботі отримано нові науково обґрунтовані та достовірні результати і висновки, які є актуальними, містять наукову новизну, мають теоретичне й практичне значення загальнонаціонального рівня, опубліковані у наукових вітчизняних та міжнародних рецензованих виданнях та дали змогу авторці в сукупності забезпечити розв'язання важливої науково-прикладної проблеми, яка полягає у забезпеченні єдності та взаємообмовленості кримінального матеріального і процесуального законодавства.

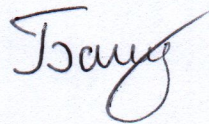
Зазначена дисертація за предметом дослідження та за змістом відповідає паспорту наукової спеціальності 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність; вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40, та пп. 7–9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197.

З огляду на зазначене, дисертація Віри Вячеславівни НАВРОЦЬКОЇ «Взаємозв'язки й колізії кримінального процесуального та кримінального законодавства України» рекомендується до розгляду та прилюдного захисту у спеціалізованій вченій раді Д 35.725.05 Львівського державного університету

внутрішніх справ для здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність.

Рецензенти:

**Професор кафедри
кримінально-правових дисциплін
навчально-наукового інституту
права та правоохоронної діяльності
ЛьвДУВС
доктор юридичних наук, професор**

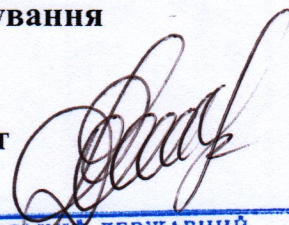
Дар'я БАЛОБАНОВА

**Професор кафедри
кримінально-правових дисциплін
навчально-наукового інституту
права та правоохоронної діяльності
ЛьвДУВС
доктор юридичних наук, професор**

Ірина ГЛОВЧУК

**Професор кафедри
кримінального процесу та криміналістики
факультету №1
з підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Національної поліції України
ЛьвДУВС
доктор юридичних наук, доцент**

Оксана ДУФЕНЮК

